

Diari Oficial del Consell General

Any 2022 – VIII Legislatura – Núm. 13/2022

Sessió ordinària celebrada el dia 26 de maig del 2022

El dia 26 de maig del 2022, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicycle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm.66 /2022, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral (segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferré Ghiringhelli
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallón Font

M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

S'ha excusat l'absència del M. I. Sr. Ferran Costa Marimon.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Maria Ubach Font, ministra d'Afers Exteriors; Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre de Turisme i Telecomunicacions; Víctor Filloy Franco, ministre de Territori i Habitatge; Judith Pallarés Cortés, ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Albert Font Massip, ministre de Salut; Ester Vilarrubla Escales, ministra d'Educació i Ensenyament Superior; i Sílvia Riva González, ministra de Cultura i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.02h)

La Sra. síndica general:

Punt únic. Preguntes al Govern amb resposta oral.

Us recordo que, segons disposa l'article 131 del Reglament del Consell General, el temps total per substanciar una pregunta, incloent també la rèplica i la dúplica, no pot excedir de vuit minuts dividits en parts iguals i que, finida la resposta del membre del Govern, si el conseller general que ha formulat la pregunta ho sol·licita, la síndica general li concedirà la paraula per un minut per repreguntar, per tal que pugui formular fins a un màxim de quatre repreguntes estrictament sobre la mateixa matèria.

La síndica general concedirà la paraula per un minut a la resta de consellers generals que ho demanin per tal que formulin fins a dues preguntes estrictament sobre la mateixa matèria. El membre del Govern disposarà per a la resposta del mateix temps. Alhora, us informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent, admesa a tràmit ahir per la Sindicatura.

Procedirem amb la primera pregunta.

Pregunta número 1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel Molt Il·lustre Senyor Roger Padreny Carmona, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 de maig del 2022, relativa al projecte del recinte multifuncional.

Fou registrada amb el número 449 i s'ha publicat en el butlletí número 70/2022, del 25 de maig.

Exposa la pregunta al senyor Roger Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Vist el projecte IN0063 sota el nom de Recinte Multifuncional del Departament de Territori del Ministeri de Territori i Habitatge del Govern d'Andorra, previst a la Llei 4/2022 del 31 de gener del pressupost per a l'exercici del 2022. Vist que fins a la data d'entrada d'aquesta pregunta, el Govern d'Andorra no ha fet cap anunci oficial sobre l'emplaçament definitiu d'aquesta instal·lació, es demana on vol ubicar el recinte multifuncional el Govern d'Andorra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Respon pel Govern, senyor Jordi Torres. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica.

Senyor Padreny, entenc perfectament que efectueu una pregunta parlamentària amb relació a aquesta temàtica, però deixi'm dir-li que no trobo, no acabo d'entendre el caràcter d'urgència d'aquesta. En tot cas, dit això, la resposta, entenc jo, pot ser molt senzilla i complexa a la vegada. I m'explico. Quina és la ubicació idònia per a aquesta infraestructura? Que crec que aquesta seria la pregunta adequada, sinó la que vostè m'ha efectuat. En tot

cas, actualment el Govern d'Andorra està estudiant dos emplaçaments possibles. Tots dos es troben situats a la parròquia d'Andorra la Vella. El primer estaria situat a la zona de la Margineda i l'altre, a la zona de l'Estadi Comunal. Tornant a la pregunta concreta que vostè em formula, a data d'avui, el Govern no disposa de tots els elements necessaris per donar un sí definitiu a una d'aquestes dues ubicacions concretes.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Torres.

Per la rèplica, senyor Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, pel que fa al caràcter d'urgència, ja que ho ha citat el senyor ministre, tenint en compte que, fins a la data d'ahir, esperàvem un anunci oficial —ja fa temps que l'esperem—, vaig esperar fins a l'últim moment per procedir a fer aquesta pregunta. I en veure que encara no s'havia anunciat, tot i que ja fa temps —ja treballarem al voltant d'aquesta pregunta—, vaig procedir a fer aquesta pregunta.

El multifuncional, senyor Torres, des del 2016, si fem referència, el Govern d'Andorra ja analitzava quins emplaçaments eren els millors per a la instal·lació de l'edifici multifuncional. S'estudiava en aquell moment ja la cessió d'un terreny comunal proper a una zona cèntrica i comercial. Si saltem al 2018, per exemple també en seu parlamentària i pròpia activitat parlamentària d'aquest Parlament, el en aquell moment president del Grup Parlamentari Liberal, senyor Jordi Gallardo, ja demanava documentació relacionada sobre aquest projecte. Si ens n'anem del novembre del 2018 al desembre del 2019, just en eleccions comunals, ja es va anunciar, pel que és l'actual cònsol de la parròquia d'Andorra la Vella, que els terrenys anirien o a la Margineda o al Prat de la Creu i que es formalitzaria un conveni de cessió i en aquests terrenys hi aniria el multifuncional, el qual seria pagat per l'executiu.

Si saltem —en aquest cas deixem l'any de pandèmia, el 2020— ja al 2021, i concretament a mitjans de setembre de 2021, des del Govern s'anunciava que hi havia un 90 per cent de possibilitats que el multifuncional anés a la plaça de braus i que era un projecte que s'estava treballant i que, al més aviat possible, es formalitzaria. Després, també el mateix setembre del 2021, cap a finals de setembre, i aquí sí que veiem el primer acte oficial, el comú d'Andorra la Vella prorroga el contracte d'arrendament per 30 anys entre el comú d'Andorra la Vella i la propietat del terreny, anomenada plaça de braus, Prada Casadet, per un termini de 30 anys. L'import mensual és de 25.000 euros. Facin els càlculs. Imports milionaris de més de 8 milions d'euros i és tan oficial que no només es vota per consell de comú, sinó que després també la forma de comunicar-ho és que aquest terreny s'ha prorrogat per destinar-hi el multifuncional. Ho podem comprovar a la pàgina web del Comú d'Andorra la Vella. Això, pel que fa a setembre 2021, 30 de setembre, concretament.

Si anem a octubre 2021, des del Govern s'anuncia que avança a bon ritme el multifuncional i, per primer cop, es parla de la complexitat jurídica, la qual suposa una formalització d'una cessió gratuïta al Govern perquè aquest pugui bastir i utilitzar l'espai. De l'octubre del 2021, saltem a novembre de 2021. Es tramita el projecte de llei, aquí ho vam veure pròpiament, i s'inclou aquest projecte que els deia a l'inici, l'IN0063, referent al recinte multifuncional, pressupost milionari de més de 30 milions i amb plurianuals. Després, a mitjans de 2021, des del Govern... perdonin, des del Comú, s'anuncia un canvi de criteri. Ja no es veu tan clara la plaça de braus —recordem que s'havia fet una pròrroga— i es comença a plantejar la Margineda, tot i que es considera que la plaça de braus és una bona ubicació. Així mateix, però, des del Comú també s'anuncia que espera que aquest desembre, desembre 2021, es tanqui l'emplaçament definitiu. Això l'any 2021.

Si anem al 2022, al gener 2022, com aquesta pregunta estableix, s'aprova la Llei del pressupost, la qual inclou aquest projecte a finals de gener de 2022. A mitjans de febrer del 2022, des del Comú d'Andorra la Vella s'espera solucionar, abans d'acabar el febrer, la decisió final de la ubicació, ja que s'anomena que no es pot esperar més. També, però, a mitjans del 2022, concretament el mes de febrer, des del Govern es fa una afirmació que podríem considerar no del tot semblant a la que es feia des del Comú, que establia que l'edifici multifuncional aniria a la plaça de braus, però que hi havia uns condicionants legals. I aquí es torna a repetir allò dels condicionants legals per establir aquesta ubicació a la plaça de braus, tot i que també es plantejava l'opció de la Margineda.

Aquí, el febrer del 2022, entra en joc per primer cop l'Estadi Comunal. És important. Després el recordarem. I uns dies després s'anuncia, el febrer de 2022, des del Comú es deia que es volia tancar aquest mes, però uns dies després des del Govern s'anuncia que la decisió serà a voltants de Setmana Santa. Finals de març del 2022, el comitè parroquial de Liberals estableix que la seva prioritat és que el recinte multifuncional es construeixi a la Margineda i els arguments estableixen que aquest espai és idoni, ja que el terreny és 100 per cent titular el comú, i el recinte multifuncional seria —i aquí és important, després ho tractarem— viable jurídicament.

Després, a inicis d'abril de 2022 i durant l'abril, veiem que el que agafa més consens, i aquí, per això els deia, agafa força l'Estadi Comunal i arribem al maig. I sobretot, vull fer referència a la setmana passada, al voltant... el 19 de maig tenim dues declaracions, també, aquest cop no del tot semblants. Des del Comú s'estableix clarament la voluntat per l'Estadi Comunal, tot i que no es descarta la Margineda, però s'aposta fortament per l'Estadi Comunal, i s'espera una decisió del Govern aviat. A més a més, des del Comú s'estableix que si la decisió tarda, la construcció del multifuncional, si finalment es decideix fer-la al comunal, possiblement no serà compatible o és probable que no sigui compatible amb la celebració dels Jocs dels Petits Estats en aquesta infraestructura.

Des del Govern no és tan clar i des del Govern s'estableix que l'executiu analitza totes les accions possibles. Llavors, per continuar, podríem posar vint-i... avui, la data d'avui, i podríem dir que des del Govern es continua pensant la mateixa declaració, que totes les accions són...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Acabo. I fins aquí tot plegat. Com hem pogut veure, el recinte multifuncional... o del recinte multifuncional ja fa dies que se'n parla. Setmanes, mesos i anys. I fins i tot, abans d'aquesta legislatura. Avui, en la primera resposta del Govern, no avançarem gaire, pel que hem pogut veure, però esperem que amb les següents preguntes sabrem més del que ha passat, d'un projecte que, com hem dit ja fa més de quatre mesos que està pressupostat i anys que se'n parla.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Per la dúplica, senyor Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica.

Doncs bé, el Govern i el ministeri que encapçalo té molt ben definida la política turística del país i estem apostant decididament per la qualitat en esdeveniments de primer nivell amb la col·laboració d'empreses de prestigi. El projecte del multifuncional forma part del Pla d'acció de Govern, definit a l'Horitzó 23. Aquest és un projecte de país de cabdal importància per posicionar-nos encara més com a destí de qualitat. Efectivament, aquest recinte ha de ser un epicentre per acollir esdeveniments culturals, trobades professionals o proves esportives de ressò internacional. A ningú se li escapa que és un projecte de gran envergadura i el treball previ ha de ser molt rigorós i aplicat. No ens podem permetre de fer anuncis polítics gratuïts.

Senyor Padreny, el que sí li puc explicar és la fase de treballs a la qual ens trobem. Com bé sap, properament se sotmetrà a votació en aquesta cambra la Llei de reguladora de l'impost sobre les estades en allotjaments turístics. Si la votació d'aquest text al Consell General rep el suport d'una majoria de parlamentaris, ja tindrem un element necessari per realitzar el projecte, que és el finançament. A ningú se li escapa que després de la crisi sanitària viscuda, les finances públiques no passen pel millor moment. Però aquest Govern creu fermament que aquest projecte... creu fermament en aquest projecte com un revulsiu més per donar als nostres visitants noves experiències i augmentar la qualitat del nostre destí.

Com vostè recordava en la part expositiva, cert és que la Llei 4/2012 de 31 de gener, del pressupost, ja pressupostava, assignava aquestes partides pressupostàries amb plurianuals inclosos, necessaris per poder-ho tirar endavant, concretament, 100.000 euros per a l'exercici 2022. Ja fa temps, certament, que es debat en aquesta cambra aquest

projecte de recinte multifuncional i, justament per aquest motiu, no es vol fer passos en fals. Actualment treballem en els continguts i els models de gestió per operar la infraestructura. També s'està treballant juntament amb el Ministeri de Territori i Habitatge, amb les fórmules de licitació i execució. I estem en contacte permanent amb el Comú d'Andorra la Vella, ja que les dues ubicacions són a la capital, per treballar en els convenis de col·laboració entre les dues administracions. I des d'aquí, vull agrair a la corporació la implicació en el projecte.

Per finalitzar, reitero el compromís d'aquest executiu de treballar amb passos decidits i fermos perquè aquest projecte sigui una realitat amb totes les garanties.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Torres.

Iniciem les repreguntes.

Senyor Padreny, molt bé, s'enfoca el micro. Li volia dir abans. (Se sent riure) Primera repregunta.

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies, senyora síndica.

Esperem que aquesta primera repregunta sigui més idònia. Jo crec que la idoneïtat la decidim els consellers generals, que som els electes pel poble andorrà a l'hora de decidir les nostres preguntes. Però bé.

La següent pregunta fa referència a una qüestió... i parlaré una mica de la imprevisió. Vostè ha parlat abans a la resposta dels anuncis polítics gratuïts. Si ha pogut veure, hi ha hagut molts anuncis. Molts anuncis i crec que, per primer cop, parlem a aquesta cambra, aquesta legislatura sobre aquest projecte, concretament sobre el terreny on va aquest projecte. N'hem parlat en el debat, de pressupost, però del terreny en parlem per primer cop aquí. Però n'hi ha hagut molts. Hem estat esperant que el Govern establís més informació i per primer cop en parla que... molts anuncis polítics gratuïts.

Bé, durant el debat del tràmit del pressupost, el qual es va aprovar el passat 31 de gener, nosaltres vam apostar per destinar gran part d'aquests diners, d'aquests milionaris diners, a una necessitat urgent, perquè considerem que la política, sobretot és contextual i ha de respondre a les necessitats d'un context concret i consideràvem que l'habitatge era una política prioritària. Però bé, deixant de banda aquest debat, que ja es va tenir, vam tenir la sensació que aquest projecte, quan es debatia, ja estava embastat i que un cop s'aprovés el pressupost es faria l'anunci definitiu. Els fets que ja li he dit prèviament, abans. Ja semblava que ja s'havia prorrogat un terreny per part del Comú, semblava que tot ja estava parlat entre les administracions.

No obstant això, no ha sigut així i portem, com ja li deia, ja quasi quatre mesos de l'aprovació del pressupost i encara no tenim notícies de la ubicació del terreny. Li pregunto de nou,

senyor Torres. Per què el Govern decideix tirar endavant, pressupostar si encara no havia decidit —ni actualment encara ha decidit— sobre el terreny on s'ha d'ubicar aquesta instal·lació?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

El mateix comentari. Si es poden enfocar el micròfon, els ho agrairé.

Gràcies, senyor Torres. Endavant.

El Sr. Jordi Torres:

A veure, senyor Padreny, inicialment —i ja fa temps que es treballa, com vostè ha dit— fins i tot teníem set ubicacions possibles. Al final, una infraestructura d'aquestes característiques ha de complir molts requisits. Al final s'han retingut aquestes dues ubicacions que ha comentat i nosaltres no hem donat mai per definitiva una ubicació. I si vostè va a buscar, allà on vulgui, no trobarà en el qual nosaltres hem dit mai al 100 per cent que hi podia haver una ubicació possible. I no es renuncia que es faci el multifuncional, no s'hi renuncia perquè nosaltres volem que el funcional aquest es faci. Ja li he dit que forma part de l'Horitzó 23 del Govern, però vostè volen saber més detalls de forma prematura i això no ho volem fer perquè no ens volem precipitar en les nostres declaracions, sinó que volem fer passos fermes, com ja he dit, amb la dúplica.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Torres. Segona repregunta, senyor Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies, senyora síndica.

Vostè, senyor Torres, abans ha anunciat que tenen contacte permanent amb el Comú d'Andorra la Vella. Entenc que això és el que va portar a fer una decisió com la del Consell de Comú del dia 30 de setembre a l'hora de prorrogar el contracte per la plaça de braus per destinar-hi el multifuncional. Vostè ha parlat de passos en fals. Jo crec que no és una bona previsió i entenc que si vostè tenien contacte és perquè ja està tot previst. Pensin que nosaltres tampoc tenim tota la informació. El que veiem és això. El que veiem després és que es pressuposta el pressupost del Govern. I el que veiem és que tot ja ha estat decidit, o almenys si es vol tirar endavant, perquè almenys aquests eren els fets aquell moment. I, com els deia, l'opció que guanyava més pes, aquell moment, era la plaça de braus. I també després de la seva aprovació, els he llegit, al febrer, igualment continuava guanyant més pes.

Tot això tenint en compte que és un terreny privat i la legislació és molt clara en aquest sentit. Vostès sempre han parlat de condicionants legals i és interessant llegir el text refós de la Llei general de Territori i Urbanisme, concretament el 61, referent als projectes d'interès nacional, al qual se circumscriuria el multifuncional, tenint en compte que és una activitat que pot ser per un recinte cultural, esportiu, esportiu-creatiu, etcètera. Després, si anem al 64... perdoni, al 66, apartat 2 d'aquesta llei, estableix que sempre que en l'execució de les obres relatives als projectes d'interès nacional, la inversió del Govern superi el 50 % del cost de les obres, després de l'aprovació i abans de l'inici de les obres, cal que s'hagi formalitzat la cessió del terreny a favor del Govern.

Com els he dit prèviament, sempre que s'hagi anunciat és que l'executiu pagaria. I en aquest sentit, la llei exigeix la cessió del terreny a favor del Govern. En el cas plantejat, es volia fer una forta inversió en terreny privat i, passat el temps, l'obra... (fa un comentari a un company fora del micro) sentit passaria a mans privades si es feia així. La llei ho prohibeix de manera clara, com els he llegit, a l'article 66.2, i això no prohibeix que es puguin fer obres a terrenys i edificis arrendats, però no en projectes d'interès nacional.

La Sra. síndica general:

Ha de formular la pregunta, senyor Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

La formulo ara, senyora síndica.

El que no entenc és per què es va plantejar aquest terreny i en aquell moment era tan clar, el plantejament d'aquell terreny, i com els hi deia, es va fer aquesta pròrroga amb la voluntat de cedir-lo al Govern, quan la llei era molt clara al seu moment. No sé com vostès no van poder preveure-ho. I per això em pregunto si amb la decisió final, i aquesta és la pregunta, que està analitzant el Govern —perquè vostè, ha dit, encara està analitzant— el Govern, si es planteja, per exemple, destinar-ho a la plaça de braus, es planteja fer canvis normatius per poder ubicar el multifuncional allà on desitja.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Senyor Torres, el seu torn.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica.

Doncs bé, segons nosaltres tenim entès, el Comú té intenció de donar un ús també a la parcel·la aquesta de plaça de braus. Justament per això també han formalitzat el contracte aquest d'arrendament. I sí que és cert que sí que s'estudiava aquesta ubicació, però no es va considerar idònia, justament per als problemes que vostè ha explicat. Justament el

Govern d'Andorra i el Comú d'Andorra la Vella han treballat amb aquestes dues altres infraestructures.

Es va plantejar en molts altres terrenys. Justament per això li he dit, perquè hi va haver set ubicacions possibles i s'han anat estudiant totes les ubicacions i hem anat fent passos amb cada una de les ubicacions fins saber quin era el més idoni i, en aquest cas, els dos que hem quedat, li podria dir d'alguna manera finalistes, han estat el de la Margineda i el de l'Estadi Comunal.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Torres.

Senyor Padreny, tercera repregunta.

El Sr. Roger Padreny:

Sí. Com li deia, senyor Torres —gràcies, senyora síndica.

Com li deia, senyor Torres, es va anunciar a tort i a dret. Vull dir, oficialment, i així es va anunciar, que el terreny es destinava per a aquesta qüestió, i crec que si hi havia aquesta col·laboració, crec que és fort, en el sentit que la llei era molt clara i que es va fer un Consell de Comú i es va aprovar. No és un terreny que... es va haver de fer, en aquest sentit, un acte polític, un acte democràtic per poder fer factible aquesta qüestió i per això li demanava si es plantejava canviar la legislació per tal, per exemple, de destinar-lo en algun terreny que vostès hagin pogut considerar.

La tercera qüestió és de les prioritats. Com els deia, durant el debat de la Llei del pressupost van prioritzar l'aposta clara per l'habitatge com una necessitat urgent de país, tot i que no va prosperar. En la roda de premsa posterior al Consell de Ministres de la setmana passada es va anunciar per part del Govern que es preveia fer canvis a la Llei del pressupost per encabir les mesures urgents que es volen promoure. Així mateix, en la roda de premsa, també posterior al Consell de Ministres d'ahir, es va anunciar que aquest Projecte de Llei de mesures urgents se sotmetria a tràmit d'esmenes al Consell en passar pel procediment d'extrema urgència i necessitat. També es va puntualitzar que es passaria prèviament als grups parlamentaris. De moment encara no ho hem rebut. I per això, i fruit de la previsió dels canvis a la Llei del pressupost, ens agradaria preguntar-li si el Govern es planteja canviar alguna partida del projecte del multifuncional per tal de poder encabir aquestes mesures urgents o destinar-lo a altres necessitats que continuen sent latents i urgents com l'habitatge.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Senyor Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora, síndica.

Actualment, no es preveu cap canvi pressupostari respecte a l'edifici multifuncional. Però el que sí li puc dir, senyor Padreny, que tampoc no descartem canvis legals. Però en tot cas, com el de l'article de la LOGTU, és a dir, que podria ser que hi hagués alguna modificació legislativa en aquest sentit, justament per poder-ho encabir.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Torres.

Alguna pregunta més? La quarta, senyor Padreny?

El Sr. Roger Padreny:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Ja hem vist que s'han dit diversos cops que el multifuncional es tancaria primer amb una data concreta, després una altra, però bé, aprofitem que estem en seu parlamentària per preguntar-li si realment podem tirar endavant el multifuncional. Quan s'anunciarà?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Senyor Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica.

Jo penso que anunciarem la ubicació definitiva del recinte multifuncional quan tinguem totes aquestes dades que nosaltres... i tots els elements necessaris per fer-ho amb garanties i sense tirar pals a l'aigua, dit de manera una miqueta més col·loquial.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Senyor López, la seva primera repregunta?

El Sr. Pere López:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Bé, com ha explicat molt bé el senyor Padreny, el problema que va haver-hi a la plaça de braus, tot i que es va forçar el Comú d'Andorra la Vella a fer un contracte d'un import molt significatiu de lloguer, és que aquell no era un terreny de titularitat pública. Jo li vull demanar al senyor ministre de totes aquestes opcions o en concret de les dues opcions que estan més ben situades, si hi ha alguna que compleixi amb la legislació vigent. És a dir, si hi ha alguna en la que es pugui fer aquest projecte com a projecte d'interès nacional amb un terreny que sigui de titularitat del Govern.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyor Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica.

Primer de tot, manifestar que nosaltres no hem forçat a ningú, és a dir, no hem fet cap força política a cap mena de corporació. I dir-li que estem valorant tots els elements de les diferents infraestructures i de les diferents ubicacions. És a dir, un cop que tinguem la que convé, és la que estem analitzant, i llavors donarem per bona. Ara mateix tampoc no li puc contestar aquesta pregunta, però ja li dic que les estem analitzant totes.

La Sra. síndica general:

Ha acabat, senyor Torres, entenc. (riu)

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Segona repregunta.

La desitja fer, senyor López? Sí? Endavant.

El Sr. Pere López:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Tot i que és una mica una pregunta molt de futur, vista la manca de capacitat del Govern de concretar el projecte i que a hores d'ara no disposa de cap terreny que compleixi amb la legislació vigent per tirar endavant aquesta infraestructura. Però en el cas que això fos possible i en el cas que hi hagi un emplaçament, com s'ha parlat, que és el de l'Estadi Comunal, sabent que, de moment, això no és possible, perquè igual que va caure el projecte de la plaça de braus, doncs tampoc l'Estadi Comunal és titularitat del Govern i, per tant, és impossible fer-hi un projecte d'interès nacional. Vist que aquest anunci ha creat molta preocupació en el món de l'atletisme, li demano si el Govern està tenint en compte, degut a la seva improvisació, les possibles conseqüències que això pugui tenir, tant per a la pràctica d'aquest esport com per al bon desenvolupament dels Jocs dels Petits Estats l'any 2025.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Conseller.

Senyor Torres, endavant.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica.

Una vegada més, senyor López, vostè vol que anunciï un emplaçament definitiu aquí. I, com ja li he comentat, estem valorant totes les opcions. I cert és que sí que hi ha uns jocs d'uns Petits Estats, hi ha una pista d'atletisme en el Comunal, i aquest és un dels factors que estem estudiant perquè, si mai es fes en aquest emplaçament, hauríem de prendre les mesures perquè tot pogués ser compatible. De la mateixa manera que si ho féssim a la Margineda hi ha d'altres elements, també són importants, com per exemple tenim el camp de pràctiques d'autoescola a baix a la Margineda. I llavors, totes aquestes són les qüestions que nosaltres estem estudiant i, per això, justament no volem anunciar. No volem donar cap anunci fins que ho tinguem tot ben lligat i segur.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Torres.

Senyor Sánchez, endavant.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, jo li volia preguntar, senyor ministre, amb relació al projecte de multifuncional que vam conèixer, publicat el dia 16 de maig a un dels mitjans escrits del país, a la premsa escrita. I li volia preguntar la relació que guarda amb la proposta d'acord d'emergència climàtica. Doncs vull recordar-li també en aquestes decisions que estan prenent, en aquestes voltes

que li estan donant a la ubicació. Em permetré llegir-li el punt 27 de la Declaració d'emergència climàtica, que és una proposta d'acord que van votar tots els grups aquí de la cambra i que diu així: «Donar valor al riu com a espai natural i de biodiversitat dins del nucli urbà, potenciant els passeigs del riu, els nuclis urbans i mantenir-lo lliure de deixalles. Alhora, treballar des del Govern i els comuns per evitar construccions, especialment edificacions sobre el riu».

Si recorden la imatge d'aquell projecte, hi ha una part de l'edificació que, efectivament, queda penjada a sobre del riu. I no és només una passarel·la o un pont, sinó que és una part de l'edifici principal. En aquest sentit, jo li vull preguntar si des del Govern tenen constància d'aquest disseny o si han encarregat vostès aquest disseny de l'edifici multifuncional a l'espai de l'Estadi Comunal.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Senyor Torres, endavant.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica.

Els estudis que s'estan elaborant i que s'han elaborat per part d'empreses especialistes en aquest sector ens han fet diverses propostes de disseny. Totes les propostes de disseny que ens han fet no són les que ens agraden. És a dir, podria ser que alguna proposta d'aquestes no fos l'adequada. Tampoc li manifestaré si aquesta és una escollida o no és escollida, però en tot cas, l'afectació que tingui en el medi, nosaltres pensem que, vist el projecte, es prendran totes les mesures, com s'ha fet amb tots els projectes del Govern, exposant totes les mesures escaient i compensatòries perquè respectar el medi ambient i justament la Llei de transició energètica aprovada per aquesta Cambra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Segona repregunta, senyor Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

M'agradaria insistir en aquest punt. El punt que he llegit és explícit respecte a les construccions sobre el riu i de la posada en valor d'aquest medi natural. I jo, insisteixo, si vostès, aquell disseny, entenc que en tenen coneixença, pel que m'ha explicat —entenc fins i tot que l'han pogut encarregar—, jo aleshores vull insistir-los: descartarien aquest

disseny per les seves, per les seves característiques? Sé que és insistir. Sé que vostè m'ha dit que estan prenent totes les decisions, però jo insisteixo, en aquest punt. Troben aquest disseny descartable, vist les indicacions de la declaració d'emergència climàtica?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Sánchez.

Senyora Calvó, endavant.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Sí, jo crec que més enllà del disseny és pràcticament impossible analitzar la compatibilitat d'una instal·lació i els efectes sobre el medi ambient en base només a un disseny. En tot cas, més enllà de la declaració d'emergència climàtica, recordeu que nosaltres tenim una llei que és la Llei de protecció del medi aquàtic, una llei que preveu una sèrie de mesures que, efectivament, haurà de complir la instal·lació i haurà de demostrar que és compatible amb el medi ambient. I és una llei que ja fa anys que tenim en el nostre paquet normatiu i que sempre, el Govern, ha complert. Per tant, no ens preocupa i esperem el desenvolupament del projecte perquè és agosarat mencionar problemes de compatibilitat ambiental en aquesta fase del projecte, que senzillament és un *render* i que, per tant, impossible analitzar els efectes sobre el medi ambient, i concretament sobre el riu, en aquesta fase del projecte.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Pregunta número 2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel molt il·lustre senyor Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de maig del 2022, relativa als pagaments a proveïdors per part del Govern.

Fou registrada amb el número 422 i s'ha publicat en el butlletí número 66/2022, del 17 de maig.

Exposa la pregunta el senyor Pere López Agràs.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

Vist les notícies aparegudes als mitjans de comunicació sobre el retard en el pagament de factures a empreses i a proveïdors, i afegeixo, que no hi era la pregunta original, alguns

beneficiaris de prestacions socials, segons hem pogut saber per part de l'Administració central, es demana quins són els motius que expliquen aquest retard en el pagament de factures i quins són, a data d'avui, els imports impagats.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Respon pel Govern. Senyor Èric Jover, teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Deixi'm començar per admetre que, efectivament, hem patit un retard en el pagament de factures i excusar-me'n tant en nom propi com en nom del Govern als nostres proveïdors.

La xifra de factures vençudes en data de la pregunta és d'un import teòric a 11,8 milions d'euros. I és teòric, com ho veurem, perquè es basa en la data de la factura i no en la data on comencen a computar els 60 dies necessaris. També cal matisar que aquest import es basa en la data de les factures, com he dit, i aquest inici de comptabilització dels 60 dies sempre és posterior i és quan es comença a comptar la validesa legal. Tant pot dependre de la mateixa arribada de la factura als nostres serveis, com també de si hi ha hagut modificacions, correccions a posteriori o validació de les mateixes.

Cal dir també que aquest import que us he donat no l'hauríem d'agafar en el seu total, sinó considerar que com a mínim 30 per cent d'aquest import és associat a factures cap al mateix sector públic i, així doncs, no té una repercussió sobre el nostre teixit econòmic, i un altre 20 per cent són certificacions d'obra que impliquen un procés més laboriós de validació i, a més a més, demanen que en el moment del pagament de la factura també s'efectuï l'activació de l'actiu patrimonial corresponent al patrimoni de Govern.

Deixi'm molt breument, i si cal entrarem amb més detalls, explicar les causes d'aquest retard. I primer, m'agradaria destacar la feina que realitza l'àrea de Comptadoria i dir que en cap cas és a conseqüència de la seva feina que hi ha hagut aquest retard. Són vuit persones que una de les seves tasques és gestionar més de 35.000 factures l'any. I en cap cas és imputable, aquest retard, a la qualitat o la quantitat de la seva feina.

Primer motiu principal. El canvi del mòdul economicofinancer del Govern. Això necessita d'un aprenentatge per part dels operadors de l'Administració. És temps i fa que no siguem tan eficients al principi. I després, s'han observat disfuncions, com per exemple, la data de la factura no era un dels camps pel que es podia filtrar les factures pendents i, en aquest cas, no podíem prioritzar per les factures amb venciments anteriors. Així doncs, ens hem trobat que de vegades a empreses els hem pagat factures més recents que no pas les més antigues. I així doncs, sí que és veritat que tenim factures que han complert venciment i, en canvi, n'hi ha d'altres que estem pagant molt abans dels 60 dies.

Després, quan canviem d'any, efectuem el que s'anomenen reconduïts. És a dir, una sèrie de factures que estan compromeses al 2021, però que es paguen al 2022. Això normalment sempre es fa amb un procediment automàtic. Malauradament, en fer el canvi del sistema i, a causa d'una disfunció del mateix sistema, no s'ha pogut fer, el que ha implicat que s'haguessin de tornar a entrar i a registrar en el sistema 1.238 factures manualment.

Finalment, disfuncions també amb duplicitats. Les factures poden arribar tant en format paper a la central de factures, tant en format paper als diferents departaments de Govern, format electrònic a la central de factures, format electrònic als departaments, i això fa que sovint ens arribin per diferents vies al mateix temps i que generen duplicitats que, evidentment, no és gens eficient.

Informar-vos que el Govern ha decidit en aquest sentit començar una prova pilot amb un dels ministeris amb l'objectiu que les factures, totes elles, es gestionin directament a través de la central de factures i, a més a més, siguin tan sols en format electrònic. A aquestes causes tècniques hi hem d'afegir, malauradament, un problema de recursos humans. En aquest sentit, en les darreres setmanes hem tingut la defunció d'una de les persones de l'àrea de Comptadoria que desenvolupava aquestes tasques i que, malauradament, aquesta situació tràgica també ha tingut un impacte en l'operativa de l'àrea.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Per la rèplica, senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí. Gràcies, senyora síndica i gràcies, senyor Jover.

Pel que em sembla, són les primeres explicacions públiques per part del Govern amb relació a aquests retards de pagaments que alguns mitjans de comunicació fa uns dies que alertaven i que a nosaltres ens havien arribat que eren freqüents i que afectava tant a proveïdors de serveis, a prestadors de serveis, tant a proveïdors de compres que fa l'Administració, com, fins i tot, tot i que no m'ho ha comentat, a beneficiaris de prestacions socials.

Vostè ha parlat ara i s'havia ja fet alguna comunicació per part del Govern amb relació a problemes informàtics i a problemes de recursos humans, però vostè entendrà que això té poc a veure amb el dia a dia d'aquests creditors i d'aquests proveïdors i de les persones que han de cobrar les seves prestacions socials. No consta que, a data d'avui, el Govern hagi notificat oficialment aquests problemàtics i hagi anticipat envers els creditors aquestes dificultats. Un fet que, com vostè de ben segur que ho sap, perquè és el màxim responsable, ha convertit la central de factures en una central de trucades permanents per part dels proveïdors per saber quan hi haurà aquests pagaments i quan es podran produir aquests pagaments.

Pel que se'ns ha informat, però també vostè tindrà ocasió d'explicar-nos, ara s'han fet alguns canvis de procediments amb la tramitació normal dels albarans i de les factures per part dels proveïdors, que encara han reduït més alguns dels pagaments, i no tenim clar, en tot cas, no ens consta —també vostè ens ho aclarirà— si el Govern està assumint la totalitat de les conseqüències d'aquests retards. I em refereixo a si el Govern està pagant interessos de demora amb els retards que pugui haver-hi en compliment de la Llei 22/2013 de mesures contra la morositat, que faria que el Govern hagués de pagar dues vegades l'interès legal per aquells pagaments de més de 60 dies.

Avui mateix em confirmaven que alguns proveïdors tenen factures des del mes de gener pendents de pagament. Ens interessa particularment també tota la qüestió lligada als beneficiaris de prestacions socials, si també hi ha hagut aquestes problemàtiques, i saber si el Govern està complint, en cas d'aquests retards, amb el que estableix la legislació vigent en matèria de morositat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Per la dúplica. Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

I començaré pel final, si em permet. Si tant interès tenia pel pagament de les prestacions socials, potser ho hauria pogut incloure a la pregunta i així haguéssim buscat la informació. En tot cas, el que faré és posar-me en contacte un altre cop amb els meus serveis, com no pot ser d'una altra manera, i mirar si, en aquest cas, hi ha algun tipus de dificultat.

Com la seva pregunta parlava dels proveïdors generals de Govern i els problemes de pagament associats a aquestes disfuncions, com li he comentat, les disfuncions són principalment degudes al canvi de sistema informàtic i així doncs han de tenir un caràcter puntual i s'han d'anar millorant amb el pas dels dies. De fet, he volgut, per fer gala de la màxima transparència, les dades d'ultrapassaments de venciments que li he fet referència són a data de la pregunta. És a dir, no he volgut actualitzar les dades per no presentar-li unes dades ja més matisades. Em consta que el Departament està fent molt bona feina en aquest sentit i que, a mesura que la situació tècnica pugui millorar-se, tornarem a la normalitat.

Vostè feia constància o feia un comentari associat a la possible aplicació d'interessos moratoris, com preveu la llei. És veritat, la llei ho preveu. Però aquí m'agradaria fer-li un parell de comentaris. Primer, i com ja ho he dit a la meua explicació inicial, les dades que us he donat són relacionats amb data de venciment segons la data de factura i, com vostè sap, no és la data de factura la que s'ha d'aplicar per al càlcul dels venciments, i així doncs, segurament, moltes d'aquestes factures que han complert segons data de factura, no han arribat encara a venciment en el moment del seu pagament.

Segona cosa, això és quan no hi ha alguna modificació o algun error associat a la mateixa factura que implica que hi ha una correcció a fer per la mateixa empresa i així doncs, tampoc ja no computen aquests 60 dies. I l'altre element, com li he dit, és que malauradament, vist que no podíem prioritzar per la data de la factura, s'han efectuat pagaments fins i tot que no havien vençut. És a dir, una mateixa empresa no li hem, obligatòriament provocat un menyscapte o una dificultat de tresoreria perquè, segurament, una factura li hem pagat en 15 dies o en 30 dies i, en canvi, una altra estava a 70 dies.

Així doncs, evidentment, estem oberts a què les empreses, més enllà de demanar com estan les seves factures i exigir el normal pagament d'aquestes, si hi ha reclamacions d'interessos de morositat, doncs com no pot ser d'una altra manera, analitzarem el cas per cas i, si existeix, una responsabilitat de l'Administració, l'afrontarem.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Desitja fer preguntes, senyor López? Primera repregunta, endavant.

El Sr. Pere López:

Sí. Només amb relació a aquesta qüestió que deia el senyor Jover. Només recordar-li que la legislació vigent, i em sembla que aquesta és la informació que vostès estan donant als proveïdors, funciona el sentit invers. És a dir, no és el creditor que ha de fer una reclamació d'interessos, sinó que correspon a l'impagador fer aquest càlcul d'interessos i de liquidar-los i, per tant, es pot arribar a entendre, tot i que evidentment això pot ocasionar un perjudici, que el Govern ha tingut problemes informàtics, problemes de recursos humans, però el que no es pot arribar a entendre és que el Govern no assumeixi les conseqüències d'aquest retard, si hi han sigut, hi traslladi la responsabilitat de presentar una reclamació. Vostè sap que no és fàcil presentar una reclamació davant del Govern per uns interessos. Per tant, em sembla que vostès han de complir la legislació, com tothom. I si algú ho ha de fer, més encara que ningú, és el Govern i, per tant, com diu la Llei 22/2013, correspon en aquest cas al morós, que és el Govern, a fer el càlcul i, vençut el termini de 60 dies —i aquí no es permet la compensació que t'he fet un pagament per un altre—, si hi ha factures que tenen el seu venciment superat, han passat 60 dies de la data de factura, hi ha factures de gener pendants de pagament, per tant, segur que hi ha algunes factures que s'estan ja pagant amb venciment superat —no sé si són els 11,8 milions o seran segurament menys— però, en tot cas, hi haurà una xifra significativa de factures que s'estan pagant fora de venciment.

Animo que el Govern faci compliment i no sigui morós, d'una banda, i a la vegada no compleixi amb les previsions que té la nostra legislació envers la morositat i sigui el Govern que, de manera activa, liquidi als proveïdors els interessos que els corresponen legalment per aquest retard en els pagaments i, per tant, si no és el cas, que em sembla que no és el cas, li pregunto, crec que és en aplicació de la legalitat vigent, una obligació per part del Govern fer-ho en els propers dies.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

L'esperit de la llei que vostè fa referència i que té aquesta obligació a nivell dels interessos de morositat, evidentment, està associada a no provocar tensions de tresoreria a una empresa per ajornaments indeguts del pagament de les factures. Si s'han avançat altres pagaments que no havien arribat a venciment, no s'està posant en cap situació de dificultat a l'empresa. Així doncs, com li he dit, s'haurà d'analitzar el cas per cas. Hi ha molta comunicació entre l'àrea de Comptadoria i els diferents proveïdors i trobarem la solució escaient. Però crec que també hem de tenir en consideració quin era l'esperit de la llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Segona repregunta, senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí. Senyor Jové, la llei, diu el que diu. I si el Govern no compleix la legislació en matèria d'impagaments o de retard, és un pèssim exemple per a la ciutadania. És a dir, les empreses poden tenir problemes per haver canviat un problema programa informàtic i retardar-se. Poden tenir problemes de recursos humans en un moment puntual com han tingut vostès avui en dia i això pugui provocar un retard. Per això es va fer una llei que, quan un proveïdor, quan un client paga tard a un proveïdor, a partir dels 60 dies li ha de pagar, a més de l'import de la factura, els interessos de demora.

Per tant, no em vingui a dir aquí que vostès no apliquen una llei que entenc que tothom ha de complir, perquè em sembla que és un missatge pèssim. És a dir, la llei diu que una factura que fa més de 60 dies s'ha de liquidar amb els interessos de demora i no es pot traspasar, com vostès estan fent amb alguns proveïdors, que estan demanant que sigui el proveïdor el que faci el càlcul i que presenti la reclamació. Primer, perquè això és molt complicat davant de l'Administració i perquè després, vostès mateixos estan incomplint la llei. A mi em sembla gairebé increïble el que vostè està dient. És a dir, la llei s'ha d'aplicar. La llei és molt clara, no passa res, o sí que passa, però hi ha hagut unes explicacions, hi ha un problema informàtic, hi ha un problema de recursos humans... El que s'ha de fer és tan sols assumir les conseqüències d'aquests retards i complir amb la legislació vigent.

Per tant, pensa el Govern fer *motu proprio* i pensa aplicar, el que em sembla que és de rebut que és de lògica, però pensa aplicar el que diu la Llei de lluita contra la morositat?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

No em faci dir el que no he dit. Complirem amb la Llei. Ara, evidentment, en farem la interpretació que consideri oportuna tant la intervenció com el gabinet jurídic de Govern associat a la problemàtica que li he dit i que explica perfectament quin és l'esperit de la norma. En tot cas, sí, ja li avanço, i puc ser contundent, que el Govern assumirà les responsabilitats escaients en tema d'interessos per aquells retards que li siguin imputables.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Senyor Font, la seva primera repregunta, endavant.

El Sr. Jordi Font:

Sí. Gràcies.

Bé, vostè fa una presentació dels fets que és una casuística concreta, però no tots els proveïdors deuen estar dintre de la mateixa casuística. És a dir, vostè anunciat que, segurament, algun dels proveïdors amb operacions posteriors han sigut pagats per anticipació i, en canvi, els deutes s'han quedat. És clar, això està molt bé per al proveïdor que és habitual i que genera factura cada mes. Però això no serveix de res per a aquell proveïdor que és ocasional i que, si li toca el rebre del retard, doncs li ha tocat. És a dir, vostès pensen, suposo, segregar aquestes diferents tipologies de proveïdors que tenen i actuar en conseqüència i amb respecte a la Llei, suposo, no?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Font.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Senyor conseller, té tota la raó. I de fet, el que vostè demostra amb aquesta pregunta és sentit comú i és el que farem. És a dir, estic convençut que hi ha proveïdors que els hem provocat un menyscapte i que, per culpa de coses que no tenen res a veure amb la qualitat de la feina d'aquests proveïdors, no han rebut els pagaments en els 60 dies que tocava i que, legalment, té l'obligació el Govern i assumirem els interessos corresponents. Però haurem de fer l'anàlisi cas per cas, com vostè comenta. I té tota la raó.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Segona repregunta senyor Font.

El Sr. Jordi Font:

Sí. Jo, com que és l'última que li puc fer, voldria quedar-me tranquil amb aquest aspecte. És a dir, quan succeeix un fet de les característiques que estem analitzant aquí, suposo que arriba un punt on ja es resol la problemàtica i, a partir de llavors, ja no es genera més problemàtica. El que passa és que queden els retardats. I jo voldria saber si en aquests moments ja hem superat la problemàtica i als proveïdors nous que arriben a venciment actualment ja se'ls pot dir que ja anirem regularment en els pagaments escaients, o és que encara no ho hem resolt? I llavors, si no ho hem resolt, quan estarà resolt? Si es pot saber.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Font.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Malauradament, encara no està completament solucionada aquesta temàtica, és a dir, encara hi ha pagaments que s'efectuen fora de venciment, molt a desgrat meu, i per això he començat la meva intervenció per una excusa en nom propi, en nom del Govern, que és el que pertoca, i els meus tècnics estan fent feina en dos sentits. Primera, fent moltes hores intentant alleugerir aquesta tasca. Amb un segon sentit, és fer que totes aquelles disfuncions que s'han observat es corregeixin el més aviat millor per poder treballar de manera més eficient. I la tercera és la que li comentava de fer una prova pilot amb un ministeri amb l'objectiu de simplificar, evitar duplicitats, poder ser més eficients i retornar a la normalitat que teníem, sense anar més lluny, l'any passat amb els pagaments de Govern cap als proveïdors.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Pregunta número 3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel Molt Il·lustre Senyor Joaquin Miró Castillo, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de maig del 2022, relativa a les empreses que han fet fallida i no han retornat els crèdits tous atorgats per Govern.

Fou registrada amb el número 423 i s'ha publicat en el butlletí número 66/2022 del 17 de maig.

Exposa la pregunta al senyor Joaquim Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Gràcies, senyora síndica.

Vistes les darreres notícies aparegudes als mitjans de comunicació sobre la fallida de sis empreses que havien sol·licitat crèdits tous per la pandèmia de la COVID-19 per un import de 424.000 euros, vist que el Govern ha assumit aquest import i encara no ha fet públic a través del BOPA els noms d'aquestes empreses, es demana: quines són les empreses que han fet fallida amb impagament dels crèdits tous i amb quina data es farà pública al BOPA?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Miró.

Respon pel Govern, senyor Jover. Teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Si m'ho permet, començaré per donar resposta stricto sensu a la seva pregunta. Les empreses que han fet fallida amb impagament dels crèdits tous corresponent a venciments el 2021 és l'empresa El Raconet de la Bici, S.L. per un import de 12.300 euros; Restauració SLU, per un import de 51.700 euros; EPS, S.L., per un import de 220.319,93 euros; MIT International Trade 2016, S.L., per un import de 103.852,55 euros. Pel que fa al 2022, tenim l'empresa GRUSEP, S.L., per un import de 109.080,33 euros, i Construccions Buïques, S.L.U., per un import de 454.382,25 euros.

Aquestes són les empreses que han presentat fallida. Però també ja li afegeixo una altra tipologia d'empreses que també ens trobem que hem hagut d'executar els avals. Per al 2021, estariem parlant de dues empreses, MR Rehabilitacions, S.L., per un import de 14.500 euros; Despatx d'arquitectura Fèlix, per un import de 55.637,38 euros. I en el cas

del 2022, Hand & Hand, S.L., per un import de 37.000 euros, i Tintoreria Sant Jordi, per un import de 10.536,67 euros. Aquestes són empreses que no han presentat liquidació davant de la justícia, és a dir, que no es troben en situació de fallida, però que al mateix temps ja no han arribat als venciments que els tocaven. I així doncs, el banc corresponent ha executat els avals que teníem a favor de Govern.

Abans d'entrar en més detalls associats amb aquests crèdits tous, comentar-li que la planificació que nosaltres teníem era de publicar les fallides... Bé, no. L'execució dels avals, és a dir, tant de la part fallida com la part d'embargaments corresponents al 2021, els volíem publicar ahir al BOPA, però veient la seva pregunta vam considerar que seria poc elegant de fer-ho just abans de la pregunta i, així doncs, ho hem endarrerit una setmana i ho publicarem el dimecres de la setmana vinent i afegirem les dades que li he comentat sobre el 2022.

Cal, de totes maneres, independentment de les dades que hem comentat de fallides i d'execucions d'avals, ser conscients de què ha representat i que està representant la línia d'ajuts que va impulsar el Govern. Són més de 2.000 línies de crèdit. Són més de 152 milions posats a disposició del nostre teixit econòmic en un dels moments de més complexitat de la nostra història. I tan sols la primera fase, que corresponia a 130 milions i que és la que ja vam donar per finalitzada, va permetre arribar indirectament a 15.000 assalariats del nostre país, el que representava, si traiem el sector públic, 49 per cent dels assalariats. És a dir, i no em cansaré de dir-ho, considero que el programa dels crèdits tous va ser un èxit. Va ser un baló d'oxigen per al nostre teixit empresarial en un moment extremadament complicat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Per la rèplica, senyor Miró. Teniu la paraula.

El Sr. Joaquim Miró:

Gràcies, senyora síndica.

Segurament ja aniré directament a les preguntes perquè com que el senyor ministre ja ens ha explicat o m'ha donat totes les explicacions escaients sobre la pregunta, i ara ha començat a dir sobre aquests...

La Sra. síndica general:

Per tant, entenc que formula la primera repregunta?

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, sí...

La Sra. síndica general:

D'acord, doncs. Primera repregunta, senyor Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

...formularé la primera repregunta. I evidentment que nosaltres estem completament d'acord amb el senyor ministre de la utilitat i de l'èxit que ha pogut tenir aquesta política de crèdits tous o de pòlisses. Que també recordaré que des del nostre grup parlamentari vam intentar portar, durant les lleis òmnibus, tot el que vam poder i més encara, perquè jo recordo que una de les demandes que vam fer des del nostre grup parlamentari era que les empreses poguessin gaudir, a partir del moment que s'hauria acabat el termini d'aquestes pòlisses o crèdits tous, d'una continuïtat amb el Govern i sobretot amb els bancs per poder negociar uns terminis més llargs.

La primera repregunta, senyor ministre, li voldria fer, és si aquestes... Perquè, evidentment, vostè molt amablement ens va deixar consultar el llistat d'aquestes empreses que havien fet aquests crèdits tous o que se'ls havia atorgat aquests crèdits tous. Com que moltes vegades no correspon el nom de la societat a què se li ha fet el préstec amb el nom comercial, tampoc vam poder saber ben bé quins sectors d'activitat eren. La primera pregunta és si aquestes empreses, quan han fet fallida, pertanyen totes en el mateix sector d'activitat o són sectors d'activitats diferents.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Miró.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Del nom de les mateixes empreses, ja podem extrapolar que no és el mateix sector d'activitat. Si li faig referència a Despatx d'arquitectura Fèlix i El Raconet de la Bici o Restauració SLU, ja veiem que són grups d'activitat completament diferent. De totes maneres, el que podem fer és, ara tenim un número, per sort, massa petit d'execucions d'aval per poder també extreure estadístiques o conclusions de quin sector d'activitat s'ha vist més fragilitzat, per exemple, durant la pandèmia i ha suportat pitjor la pandèmia. Però a mesura que en tinguem dades, no tinc cap problema per compartir aquestes dades estadístiques que, segurament, ens podran donar informació de quins sectors d'activitat han estat més resilents durant la crisi de la pandèmia.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Segona repregunta, senyor Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí. Gràcies, senyora síndica. Gràcies, senyor Jover.

Continuant amb el que ens estava explicant en aquests moments, jo recordo que fa cosa d'un any, un any i mig, el senyor ministre Gallardo d'Economia, en una compareixença pública ens va explicar que, segons els països veïns, les empreses que no estarien en disposició de retornar aquests crèdits tous o pòlisses estarien entre un 15 o un 20 %. Si ho recordo bé, senyor Gallardo, és el que vostè ens va venir a dir. El que li demano al senyor Gallardo o al senyor Jové, si tenen alguna dada que pugui confirmar aquestes xifres entre el 15 i el 20 % de no retorn, o si serà inferior o, malauradament, superior.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Miró.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

La xifra que va donar el ministre Gallardo i la que hem treballat tant des del Ministeri d'Economia com de Finances és 18 per cent. 18 per cent va ser un escenari d'estrès sever. Vam agafar unes dades del Banco de España, vam corregir-les en funció de les tipologies de sector d'activitat que teníem al país i vam voler ser el màxim de conservadors possibles. I aquest 18 per cent de morositat és el que vam utilitzar per fer les provisions per possibles execucions d'aval. Així doncs, per exemple, al pressupost del 2021 teníem 5 milions d'euros i al pressupost 2022 tornem a tenir 5 milions d'euros. Sumant totes les execucions que li he comentat abans, estaríem a 1.069.000 euros quan tenim aprovisionats 10 milions d'euros. És a dir, estem molt per sota.

Però li donaré una altra pista. La morositat actual es troba al 0,70 per cent. Aquest 0,70 per cent està per sota de la morositat mitjana de la plaça financera andorrana per altres tipologies de crèdits, que és el 3,74 per cent. I si ho comparem amb altres països associats, préstecs còvid, és a dir, per veure si estem en una situació pitjor o millor, mentre nosaltres estem al 0,70, el país veí del sud es troba en un 4,14. I un país que en temes financers acostuma a ser un referent com Luxemburg, està al 7,12 per cent. És a dir, per sort, i, diria, gràcies a la resiliència de les empreses andorranes i també, segurament, que hem tingut un procés de represa molt ràpid d'activitat econòmica, tenim una morositat més baixa.

També per ajudar —però això sí que ha estat una mesura que s'ha aplicat també, per exemple, a Espanya i a Luxemburg— a baixar aquesta morositat, el que hem fet és, estava previst, com vostè sap, aquests préstecs a 12 mesos, vam fer una pròrroga extraordinària automàtica de 6 mesos i ara estem en el procés de prestamització. I espero que d'aquí un parell de setmanes o tres setmanes us pugui explicar més com s'ha tancat aquest procés de prestamització, però la prestamització podia fer que aquests deutes es poguessin estirar entre dos i set anys per a les empreses i, a més a més, els dos primers anys amb les despeses financeres cobertes per Govern. Perquè això també crec que ho hem de destacar. El programa que vam fer de crèdits tous va voler ser més ambiciós que el que es feia en països veïns, tenint un cent per cent d'aval, cosa que no es fa als altres territoris, i assumint la totalitat de les despeses financeres.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Desitja fer una tercera repregunta? Endavant, senyor Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Miri, precisament vostè ha començat a explicar-m'ho. Jo li volia fer una repregunta sobre el procés aquest de prestamització o banquerització. És a dir, quan arriben a termini o quan aquestes empreses arriben a termini del seu préstec, qui és que continua renegociant? Això ve a través de Govern? És la mateixa empresa que negocia amb Govern? L'empresa negocia amb el banc directament? És el banc que negocia amb Govern? O aquesta relació a tres bandes, com s'estipula? Sobretot per la durada, sabent que el tipus d'interès és fix.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Miró.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Recordar que per a l'avaluació inicial dels crèdits tous vam crear una comissió tècnica mixta entre el Ministeri de Finances i el d'Economia i a més a més ens vam fer assessorar pel Col·legi d'Economistes per tenir una sèrie de ràtios que ens poguessin indicar com podíem avaluar les necessitats reals de cada empresa.

Dit això, pel que fa a la prestamització, és la mateixa empresa que abans d'arribar a venciment, i hem fet diverses mesures per flexibilitzar aquests terminis, sol·licita una prestamització. I són ells mateixos que sol·liciten un termini de prestamització. És a dir, que pot anar, com li he comentat, entre els dos i set anys. El banc fa una anàlisi, ens nodreix a la Comissió Tècnica d'aquesta anàlisi i d'acord amb la informació del pla de negoci de l'empresa i la voluntat de l'empresa, més la informació de l'entitat bancària, la Comissió Tècnica de Govern acaba decidint si s'accepta aquesta prestamització i les condicions de durada de la dita prestamització.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Quarta repregunta. Endavant, senyor Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Bé, no sé ben bé si dins de tot aquest procés, el Govern, en aquestes empreses que els ha concedit aquests crèdits o pòlisses, hi ha alguna mena de demanda d'informació o des de les mateixes empreses es fa un *reporting* a Govern o, senzillament, només hi ha el dipòsit de comptes al final del 30 de juny, o no.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Miró. Endavant.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Les empreses han d'aportar tota una sèrie d'informacions i, a part, la mateixa entitat bancària ho pot complementar amb la seva anàlisi. Al final tenen un coneixement del mateix client que també ens dona elements per poder acabar de jutjar com s'ha de desenvolupar aquesta prestamització.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Pregunta número 4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel Molt Il·lustre Senyor Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata per escrit de data 17 de maig del 2022, relativa al Decret 193/2022 de l'11 de maig del 2022, relatiu a les mesures excepcionals per fer front a l'increment dels preus dels hidrocarburs i de modificació del Reglament d'impostos especials del 27 de maig del 2010, i de la seva modificació del 5 de desembre del 2018.

Fou registrada amb el número 424 i s'ha publicat en el butlletí número 66/2022 del 17 de maig. Exposa la pregunta el senyor Jordi Font Mariné.

El Sr. Jordi Font:

Si, gràcies.

Vist el Decret 193/2022, de l'11 de maig del 2022, pel qual s'aprova el Reglament, es demana: quins han estat els criteris per establir els requisits per a beneficiar-se excepcionalment de la devolució parcial de l'impost especial?

La Sra. síndica general:

Ha acabat? Sí. Senyor Jover, endavant.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Diria que primer hem d'explicar que ja existia una devolució parcial dels hidrocarburs que estava establerta en el reglament de l'impost especial del 2010 i que després es va modificar el 2018. I ara, aportem, com vostè comenta a través del Decret 193/2022, una modificació. Aquesta modificació diria que va amb una doble línia. La primera és estructural i està associada amb l'aplicació de la taxa sobre les emissions de diòxid de carboni que, tant la ministra Calvó com jo mateix, ja ens vam, en el seu moment, comprometre a analitzar quin era l'impacte d'aquesta taxa d'hidrocarbur sobre les empreses que ja es beneficiaven d'aquest reglament de l'impost especial, que són aquelles de transport de mercaderies i transport de persones en vehicles de més de 7.500 quilos. Doncs hem fet aquesta anàlisi i hem volgut continuar exactament amb la línia que havíem marcat anteriorment amb aquest reglament de l'impost especial, que és afavorir els vehicles que tenen un menor impacte ambiental.

Així doncs, vostè sap que existia una devolució parcial de 0,14 euros per litre per a aquells vehicles de més de 7.500 quilograms que tenien una classificació Euro vigent, el que vol dir Euro 6. Aquesta la passem de 0,14 a 0,17 euros per litre. Després teníem a la classificació un nivell inferior Euro, és a dir, estaríem com el corresponent a l'Euro 5 i la passem de 0,12 euros per litre a 0,13 euros per litre. I finalment, la classificació, que era dos nivells inferiors a la vigent, és a dir, Euro 3, que es manté amb els 10 cèntims per litre. Això sense limitació de nombre de litres consumits al llarg de l'any. És a dir, aquesta mesura és associada a la pròpia aplicació de la taxa de CO₂ i amb la voluntat de disminuir l'impacte pel que fa al sector del transport i, al mateix temps, continuar ajudant a la presa de decisió per part dels

empresaris de renovar o de trobar un interès econòmic en renovar les seves flotes per fer que hi hagi menys impacte ambiental.

D'altra banda, la modificació de decret que us comento també preveia unes mesures conjunturals i aquestes, malauradament, associades a l'increment sobtat del preu dels hidrocarburs provocat pel conflicte d'Ucraïna. I en aquest sector, amb aquestes mesures conjunturals hem sumat dues coses. Primer, les empreses que ja feien objecte d'aquest reglament de l'impost especial i després, hi hem afegit alguns col·lectius més. Quin ha estat el criteri doncs d'incloure o no col·lectius, de mantenir aquells col·lectius ja previstos en el mateix reglament de l'impost especial? Doncs dos.

Un és que són especialment intensius en la utilització d'hidrocarburs i el segon és que poden tenir un impacte indirecte sobre la inflació, sobre moltes tipologies de mercaderies i, així doncs, tenir un impacte directe sobre el poder adquisitiu dels nostres ciutadans. D'acord amb aquesta decisió, el que hem decidit és afegir 7 cèntims per litre a aquells que ja estaven previstos en el reglament de l'impost especial i afegir també 7 cèntims per litre a nous sectors: el sector del taxi, el sector del transport de persones i mercaderies que es trobi entre 3.500 quilograms i 7.500 quilograms, i aquests col·lectius que hem afegit, més la maquinària autopropulsada que es correspon al sector de la construcció, amb una limitació de consums de 3.000 litres.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

És el seu torn de rèplica, senyor Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies.

Agrair al ministre les explicacions perquè, llegint les modificacions diverses dels decrets, realment me n'he fet un bull per entendre alguna cosa. Ara ja entenc una miqueta més. Però bé, si faig un símil amb una presentació que va fer la majoria no fa gaires dies, diríem —i que nosaltres entenem, igual que la major part de la població d'aquest país— que vostès, una vegada més, no diuen les coses pel seu veritable nom. I m'explicaré.

Quan diuen mesures excepcionals; acceptable. Sí, ho són. Per fer front a l'increment de preus dels hidrocarburs; inacceptable. I d'això, res de res. De modificació del reglament d'impostos especials, etcètera, etcètera, que és tot el que ens ha estat explicant; acceptable i incomprensible, però, vaja, ho trobo ben fet. No direm... clar. El problema és que l'augment de preus dels hidrocarburs no ha afectat únicament a la gent que vostès volen ajudar. Jo penso que ens ha afectat a tots. Tothom, directament o indirectament, es veu afectat, i molt.

Per fer rodes de premsa i presentacions públiques a bombo i plateret, crec que vostès són molt hàbils. Bé, diria que molt hàbils, perquè les coses les fan durar i durar. I van sortir als mitjans una i una altra vegada anunciant què faran i que finalment, dos mesos després

aproximadament, publiquen aquest decret per implementar aquella mesura que ja fa dies que n'estan gaudint mediàticament. Però això és una apreciació meva que vostès segurament no compartiran.

No entenem de cap de les maneres que una situació tan convulsa com aquesta, que, hem convingut, afecta a tothom, només generi una aportació parcial i molt i molt minsa només per a uns quants i molt pocs, per cert. Crec, sincerament, que aquesta mesura, la de revertir una part dels impostos especials de gravàmens dels hidrocarburs, s'hauria de generalitzar a tothom i sense excepció. Qui de nosaltres, ciutadans d'aquest país, no fa, com a mínim 15.000 quilòmetres l'any? I això sense passar-se. Doncs mireu el que representa això si veiem que des de primers d'any l'increment dels hidrocarburs està aproximadament a un 50 per cent, pam amunt pam avall. No hi tenim dret tots els ciutadans d'aquest país a aquesta ajuda?

Per altra banda, si ens poséssim en una disjuntiva, que no compartim, perquè diguem que hauria de ser generalitzada, però que podríem valorar de subvencionar només els professionals, jo diria que aquí el greuge encara és molt més escandalós. Tots els decrets i tots els reglaments i totes les seves modificacions imaginables discriminen, com de costum, la majoria del sector productiu del nostre país. Jo no sé a quin cap pot cabre, si no és el de vostès, senyors de Govern, que tipificar, com heu fet, per enumerar els beneficiaris d'unes mesures excepcionals, és voler ajudar el teixit empresarial d'aquest país. Certament, aquest cop heu afegit els taxistes. Bé, i amb això heu minimitzat una mica el greuge comparatiu. Però en quin país viviu? Mireu qui utilitza... què utilitza —perdó— el 80 per cent de la gent que produeix en aquest país. Amb què es desplacen, amb què treballen els viatjants, els comercials, els pissarristes, els informàtics, els repartidors, els fusters, els lampistes, els guixaires, etcètera, etcètera, etcètera, etcètera?

Tots, tots ells consumeixen per necessitat professional hidrocarburs i tots, tots ells, quedaran exclosos de les vostres supermesures per fer front a l'increment de preus d'hidrocarburs. Cap d'ells porta vehicles de 7.500 quilos o superiors, etcètera. No creieu, sincerament, que ja va sent hora d'adonar-vos de com és aquest país? De com viu, de com treballa? I no pensar sempre en el que alguns voldrien convertir en aquest país. Senyors i Govern, les mesures que prengueu han de ser avant tot possibilistes. Però el que no podeu continuar fent és, al meu entendre, discriminar, i encara menys discriminar la majoria. Aquestes mesures, objectes d'aquest Decret 193/2022 de l'11 de maig del 2022, són per a nosaltres injustes i totalment discriminatòries.

La Sra. síndica general:

Ha acabat, senyor Font.?

El Sr. Jordi Font:

Sí.

La Sra. síndica general:

Per al seu temps de dúplica. Senyor Jover, endavant.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Si em permet, començaré per respondre per l'anècdota. Vostè diu que fem durar setmanes la comunicació d'aquest element i triguem fins i tot a publicar-ho. Si ha llegit realment el decret, veu que aquestes mesures són d'aplicació retroactiva des de l'1 de gener. És a dir, el gaudiment que en té, segons vostè, uns quants elegits, com a mínim és des de l'1 de gener. És a dir, que hem intentat que la mesura fos àmplia en aquest sentit. Després, miri, vostè fa un puntet de populisme, i així m'ho permetrà, perquè ho té molt fàcil. Ho té molt fàcil des de la seva bancada, perquè l'únic que ha de vendre és un descompte. L'únic que ha de dir és: «Miri, si jo estigués al Govern faria 30 cèntims per litre per a tothom». És molt fàcil, molt fàcil. Però nosaltres ho hem de pagar, això. I li diré dos elements que ens diferencia i que fan que no puguem comparar-nos amb altres països com vosaltres feu massa sovint.

Primer, el 71 per cent dels hidrocarburs, punt amunt, punt avall, el consumeixen visitants. I així doncs, fer mesures generals com les que vostè comenta, de fet, el que faria és afavorir els nostres visitants, majoritàriament, i buidaria completament les arques de l'Estat i no ens quedarien diners per poder pagar les necessitats reals de la nostra població. I el segon punt. Nosaltres, la imposició que tenim també sobre els hidrocarburs és més baixa, molt més baixa que la dels països veïns. I a més a més, està constituïda d'una manera diferent. Als impostos especials hi ha dues tipologies de gravàmens que es posen sobre els hidrocarburs. Uns, que és, com a la resta de mercaderies, impostos indirectes que depenen del valor de la mercaderia. I aquí, és veritat que, si el preu del petroli puja, si el preu original de l'hidrocarbur puja, fins i tot l'Administració recapta més, i això és l'eina que han utilitzat els països veïns per poder fer descomptes molt més ambiciosos. Perquè, com vostè sap, el tipus d'IVA no té res a veure amb l'IGI. I després hi ha els altres impostos, que són tant el litre. És a dir, independentment que s'incrementi o no el valor de l'hidrocarbur, el que recapta l'Estat per litre consumit és exactament el mateix. Així doncs, això no ens dona el marge per poder fer les polítiques que es poden desenvolupar en altres territoris.

I a més a més, jo crec que li he explicat quin és el criteri d'elecció que hem fet. Sectors molt intensius amb hidrocarburs i que repercuteixen de manera indirecta sobre tota població. Perquè vostè m'ha dit: «I què, els ciutadans? Això com els impactarà? Perquè tothom paga...». Sí, té raó, però tothom també compra arròs. Tothom també compra fruita. Tothom també compra mercaderies de tota tipologia. I aquestes mercaderies es veuen impactades pels costos logístics. I és el que hem intentat: reduir amb la part que podem. La majoria de la inflació ens ve importada. Amb això no hi podem fer res. Però com a mínim, la logística associada en els sectors andorrans es vegi menys apretada.

I és per això que hem volgut ser el màxim d'ambiciosos possibles amb aquesta mesura associada a aquests sectors logístics. Per permetre que els preus dels aliments, els preus de les mercaderies importants per a tota la població, que tots consumim, s'incrementin lleugerament menys. Dic lleugerament menys perquè, malauradament, la inflació, com li dic, està majoritàriament importada. Llavors, vostè pot dir que hem fet aquesta mesura pensant tan sols en uns quants. És completament fals. L'únic que hem fet és el possible, el

possible per arribar a la nostra població. I és a través d'aquestes empreses que tenen un impacte major en la majoria de productes.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Iniciem les repreguntes.

Senyor Font, desitja fer repreguntes, entenc.

El Sr. Jordi Font:

Sí, si us plau.

La Sra. síndica general:

Primera repregunta. Endavant.

El Sr. Jordi Font:

Bé, jo ja sé que la meua postura és més fàcil que la vostra, només faltaria, però per això us hi han nomenat, allà, per assumir les postures difícils. Llavors, jo el que voldria saber, perquè vostè ens anuncia de posar en perill les arque de l'Estat, etcètera. Jo no li demano... Li he dit que havien de ser possibilistes. Això sobretot. Però el que sí que han de ser també és equànimes. I han de ser per tothom igual. El que no pot ser sectoritzar. I quan vostè sectoritza i diu que està afavorint que després la repercussió sigui generalitzada, és un criteri seu. Però, per concretar, voldria saber quin percentatge representa l'impost especial sobre els hidrocarburs?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Senyor Jover, teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Vostè el que vol és que fem allò tan conegut com el cafè per a tothom. (Se senten veus) Bé, nosaltres pensem que hem de ser un pelet més rigorosos amb la gestió del diner públic i aconseguir tenir el major impacte sobre la nostra població. Són maneres de fer diferents, senyor Font, i igual de respectables. El que passa és que jo demanaria que ens belluguem amb dades objectives quan fem els debats aquí parlamentaris, perquè crec que així enriqueiran també una mica a la ciutadania, no?

És a dir, vostè el que vol és que aquests diners que nosaltres podem destinar a aquesta devolució parcial de l'impost, fem, què? En comptes de... a nosaltres el màxim que ara arribarem serà, doncs, a 24 cèntims per litre per a aquelles empreses que tenen els vehicles més eficients i que participen de la logística de totes les mercaderies del país o el transport de persones. Potser, a més de fer 24 cèntims per litre, el que podríem arribar a fer és una mesura per tot el teixit econòmic de 2 cèntims litre, on no hi hauria cap mena d'impacte i tindria molta més inflació per als ciutadans del nostre país. Doncs nosaltres preferim aquesta mesura.

I a més a més, ja li dic una altra cosa. Anirem adaptant aquesta mesura en funció de l'evolució dels preus. Com li he dit, hi havia una mesura estructural, hi ha una mesura conjuntural. Aquesta mesura conjuntural sempre l'hem anunciat amb una data de caducitat. Sempre l'hem anunciat en el sentit que quan es regularitzi la situació, la voluntat era de retirar-la. I és per això, també, que vam escenificar un màxim de consum per a aquests nous col·lectius que afegíem de 3.000 litres. Si la situació s'allargués, ja li puc avançar que podríem revisar a l'alça aquests volums a fi de continuar mantenint l'impacte el més limitat possible sobre la inflació del nostre país.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Segona repregunta, senyor Font.

El Sr. Jordi Font:

Sí, tot i que no m'ha contestat la pregunta que li he fet. Però bé, això ja és habitual.

I això del cafè també és habitual, però sap que jo no negaré mai el cafè a ningú. Però si vostè ve a casa meva, encara que no pensem igual, jo li donaré cafè i penso que tothom té dret a tenir el seu cafè.

Bé, atesa la importància que representa aquest percentatge que vostè no ha pogut dir de l'impost especial sobre els hidrocarburs, jo voldria saber: quin increment representa sobre la recaptació de Govern aquest percentatge en els hidrocarburs? En global, si us plau? Si m'ho pot dir. Potser no té la dada, ja me la donarà després. No passa res.

La Sra. síndica general:

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Evidentment, no tenim la dada perquè és una cosa que evoluciona completament dia a dia, li diria. Així, el preu de l'hidrocarbur ha passat del producte inicial d'uns 70 dòlars el litre a

finals d'any passat, hem tingut uns màxims de 130 dòlars —per litre no, perdoni, per barril de Brent, que és un dels preus que s'utilitza de referència—, a 130, diverses puntes de 130 dòlars per barril durant el mes de març i ara ens trobem en una situació lleugerament més còmoda. Estem al voltant dels 115 dòlars per barril. Evidentment, continuem molt per sobre de la mitjana de l'any passat i això té un impacte important.

La xifra que li puc donar, i potser pot ser del seu interès, és com nosaltres hem previst l'evolució de la devolució de l'impost especial. I hem previst de doblar-la, aquest any. És a dir, dels 750.000 euros que vam liquidar, per exemple, l'any passat —no recordo si eren 750.000 euros o 770.000 euros—, estaríem sobrepassant el milió i mig amb els càlculs que hem fet de devolucions. I aquest milió i mig, nosaltres pensem que tindrà, com li he comentat, un impacte sobre la inflació de les altres mercaderies.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Tercera repregunta, senyor Font.

El Sr. Jordi Font:

Anem precisant. Jo també voldria saber què representa, segons vostès, perquè aquest sí que suposo que vostès han fet una estimació, i no té gaires dificultats, què representarà el cost d'aquests 7 euros per litre que afegeixen en les adjudicacions que ja tenien fetes amb aquests sectors específics, més l'aportació dels taxistes. Què representarà en global més o menys això?

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Font.

Senyor Jover, endavant.

El Sr. Èric Jover:

Sí, és el que li he comentat. És a dir, ens provocarà una devolució, és a dir, un menyscapte per part de l'Administració d'uns 800.000 euros addicionals.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Desitja fer la quarta repregunta, senyor Font?

El Sr. Jordi Font:

Sí.

La Sra. síndica general:

Endavant.

El Sr. Jordi Font:

Vostès creuen que és molt fàcil i barat de repartir aquestes quantitats que estan repartint en els sectors a través dels formularis que m'he après de memòria, de mirar i tal, i no seria més fàcil, no podrien trobar un sistema més fàcil per liquidar les devolucions d'aquest impost? Perquè, realment, aquelles inscripcions al registre, el no sé què, jo suposo que a nivell administratiu, a la duana —perquè he entès que ho fa a través de la duana— li deu representar un cost bastant, bastant important. Jo penso que es podria trobar solucions més pràctiques i més fàcils sense arribar al *café para todos*, que a vostè li molesta tant, però em sembla que serien bastant més pràctiques.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Font.

Senyor Jover, és el seu torn de respondre.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Doncs miri, li donaré parcialment la raó. La de la devolució parcial no crec que sigui un tràmit complex i les empreses que ja estan acostumades a fer-ho històricament, no els resulta un problema. A més a més, no ens han de presentar ni els consums reals, sinó que es fan liquidacions trimestrals basant-se en estimacions dels quilometratges i, un cop acabat l'any, per fer-los-ho més fàcil, fem una regularització.

Però és veritat que, des del Departament de Tributs i Fronteres, des del primer moment que ens vam plantejar aquesta ampliació, també vam obrir la reflexió de dir com ho podem fer encara més senzill. Estem acabant de treballar. Abans del final del primer semestre, és a dir, estem parlant d'aquí a escasses setmanes, ho hem de tenir tancat i el nostre objectiu —ja veurem si ho assolim— és que es pugui fer un tràmit en línia sense necessitat de personar-se a l'Administració, amb uns formularis que siguin molt més senzills i que facilitin la dada o l'accedir a aquesta devolució per part dels obligats tributaris.

És a dir, que comparteixo amb vostè, al final, l'Administració el que volem és posar el màxim de facilitats possibles, però al mateix temps, obtenir les dades suficients per veure que s'estan aplicant les normes com toca, no? I aquí hi ha camp per millorar. Amb els actors que ja treballen amb nosaltres habitualment amb aquesta devolució no ens preocupa,

perquè ja tenim la mecànica molt rodada, però sí que estem fent una reforma de la metodologia per a aquests nous col·lectius, perquè no hagin de fer, per exemple, aquest registre que vostè comentava inicial, poder-lo fer en línia i que sigui menys confús.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Pregunta número 5. Pregunta amb resposta oral del Govern, presentada per la Molt Il·lustre Senyora Carine Montaner Raynaud, consellera general no adscrita, per escrit de data 17 de maig del 2022, relativa a l'anunci del copríncep Macron amb relació a l'Acord amb la Unió Europea.

Fou registrada amb el número 426 i s'ha publicat en el butlletí número 66/2022 del 17 de maig.

Exposa la pregunta la senyora Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Tenint en compte el neguit d'una part del teixit empresarial pel que fa a la publicació d'un article de premsa en el moment de la Constitució andorrana que explica que el copríncep Macron avisa que l'acord amb la UE haurà de comportar uns avenços en matèria sindical i laboral i on es parla d'una revisió a l'alça del sistema fiscal, es demana a molt il·lustre Govern si la notícia de la revisió del sistema tributari és certa i d'aclarir aquest tema a la ciutadania.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

La Sra. síndica general:

Respon pel Govern. Senyor cap de Govern, endavant.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

He de dir, en primer lloc, que m'ha sorprès el contingut d'aquesta pregunta i el mateix enunciat de la pregunta, perquè jo no sé quina salutació ha llegit la senyora Montaner, però en tot cas la que jo he llegit i rellegit, si es refereix a la salutació oficial que el copríncep Macron va fer pel Dia de la Constitució, en cap moment hi ha cap, absolutament cap comentari relacionat amb una possible reforma del sistema tributari, ni en el marc de l'acord

d'associació, ni en cap altre context. Per tant, potser, si em pot aclarir una mica més, encara que això suposi renunciar al meu tràmit de contesta, si em pot aclarir una mica més d'on surt aquesta notícia, potser també li podria respondre amb més fonament.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Senyora Montaner, endavant.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Va sortir a l'altaveu en el moment de la Constitució. Llavors, senyor cap de Govern, hi ha hagut un neguit d'una part de la ciutadania, que són empresaris, i és per això que gràcies a aquesta pregunta li deixo l'oportunitat d'explicar si això és cert o no abans de tenir aquest rebombori a nivell de la ciutadania. Si no és cert, doncs ja m'ha contestat a la pregunta i li dono les gràcies.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Montaner.

Utilitzarà el temps de dúplica, senyor cap de Govern.

El Sr. Xavier Espot:

Moltíssimes gràcies, senyora Montaner, per la possibilitat que vostè m'ofereix avui aquí de clarificar una qüestió que, en tot cas, des del meu punt de vista, no ha generat absolutament cap neguit.

Permeti'm que em sembli poc seriós, diguem, fonamentar una pregunta en un article d'un mitjà de comunicació que, segons vostè, diu el que no diu la salutació oficial del dia de la Constitució del copríncep Macron. Però dit això, i perquè quedi clar, una vegada més, ho hem repetit per activa i per passiva, però no em costa gens tornar-ho a repetir, perquè ho hem comunicat en diverses ocasions, la fiscalitat no és en cap cas un àmbit que quedi cobert pel projecte de l'acord d'associació entre Andorra i la Unió Europea. I bona prova d'això n'és el fet que els annexos de la normativa de la Unió Europea que formen part del projecte de l'acord d'associació no contenen absolutament cap mena de referència ni de, diguem, correlació amb les normes europees en matèria de fiscalitat.

Per tant, i sempre ho hem dit, en cas que es vulgui promoure una revisió del nostre sistema tributari, serà a iniciativa del Govern i en cap cas a iniciativa o a demanda o a recomanació de la Unió Europea. O, en tot cas, no serà per compromisos contrets arran de l'acord d'associació. I també ja li avanço que la voluntat d'aquest Govern no és, en cap cas, promoure una revisió de la nostra fiscalitat que vagi més enllà de les modificacions puntuals

que el ministre Jover ha promogut i que el Govern ha validat i que s'han entrat a tràmit parlamentari respecte de les quals vostè ara també, com els altres consellers d'aquesta cambra, tindrà ocasió de treballar-hi.

Cal dir, ho hem dit moltes vegades, però també aprofito per dir-ho avui, aquí, que Andorra o, en tot cas, aquest Govern, evidentment, hi ha altres projectes polítics presents en aquesta cambra que defensen altres visions legítimes, però, en tot cas, aquest Govern i els tres grups parlamentaris que li donen suport continuen apostant per un país amb una fiscalitat competitiva i homologable. Perquè és compatible. Es pot tindre una fiscalitat que sigui competitiva, que sigui atractiva i que al mateix temps sigui homologable.

Per aquest motiu, durant tota aquesta legislatura hem avançat en la nostra xarxa de convenis de no doble imposició, per exemple, ratificant un conveni amb Hongria o un altre conveni amb San Marino i amb altres països tenim també les negociacions molt avançades, com per exemple en el cas dels Països Baixos.

I també aprofito, i acabaré aquí, si em permet la senyora síndica, per recordar que, efectivament, hi ha un corrent internacional, que no té res a veure amb l'acord d'associació, que en aquest cas ha estat liderat per l'OCDE, i vull recordar que Andorra, sigui o no algun dia un estat associat amb la Unió Europea, igualment es veurà abocada a haver de complir allò que estableix l'OCDE, on parla d'una tributació mínima i efectiva del 15 % en el cas de l'impost de societats. Però també cal recordar, i crec que és important posar-ho de manifest per no alarmar la nostra ciutadania, tot i que el ministre de Finances ho ha explicat reiteradament, que només concerneix, aquesta tributació mínima del 15 % en concepte de l'impost de societats, només concerneix les empreses amb un volum de facturació inferior, superior als 750 milions d'euros. Volia dir que les que tenen una facturació inferior a 750 milions d'euros en queden exemptes i, per tant, a coneixement nostre no hi ha cap societat andorrana o domiciliada a Andorra que quedaria concernida per aquesta norma de l'OCDE.

Espero haver respost amb bastant detall a la seva pregunta.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

La Sra. síndica general:

Tindria el temps de repregunta, senyora Montaner, si desitja fer preguntes. Endavant amb la primera.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Penso, senyor cap de Govern, que un cap de Govern és el servidor del poble i no pas el poble servidor del senyor cap de Govern. I quan els ciutadans tenen neguits, pregunten al seu representant, al seu conseller general o a la consellera general de confiança per tal que

aquesta persona, representant del poble, transmeti els seus neguits a la cambra. Això es diu democràcia. I el rol i el deure d'un cap de Govern és contestar amb tota humilitat. Humilitat, aquesta paraula oblidada, malauradament, per una part de la cambra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Montaner.

Desitja respondre encara que no sigui una pregunta?

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies, senyora síndica.

Li he dit que li agraeixo la seva pregunta, senyora Montaner, i crec que li he contestat no només amb detall, sinó amb humilitat. Per tant, vostè em pot plantejar tantes preguntes com vulgui, que estaré absolutament disposat a respondre-li.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor cap de Govern.

Pregunta número 6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la Molt Il·lustre Senyora Carine Montaner Raynaud, consellera general no adscrita, per escrit de data 17 de maig del 2022, relativa a la lliure circulació de les persones.

Fou registrada amb el número 427 i s'ha publicat en el butlletí número 66/2022 del 17 de maig.

Exposa la pregunta la senyora Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Tenint en compte el neguit ciutadà pel que fa a les negociacions del capítol de la lliure circulació de les persones a nivell de l'acord d'associació amb la Unió Europea, es demana al Molt il·lustre Govern si concretament la Unió Europea acceptaria el fet que Andorra pogués conservar la seva política d'immigració amb tots els filtres existents, com per exemple, els antecedents penals. Una política que ha permès al Principat gaudir durant molts anys d'un nivell molt alt de seguretat ciutadana.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Respon pel Govern. Senyor cap de Govern, endavant.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica. Intentaré respondre amb detall i amb humilitat.

Les qüestions relacionades amb la política d'immigració, senyora Montaner, com vostè deu saber segurament, es troben incloses en l'annex 5 i en l'annex 8 del projecte de l'acord d'associació. Concretament, l'annex 5 és el que fa referència a la lliure circulació de treballadors i l'annex 8 és el que fa referència a la llibertat d'establiment. Vostè també ho deu saber perquè ha sortit, de fet, en diverses ocasions, arran de declaracions del Secretari d'Estat d'Afers Europeus, a la premsa, malgrat que no formi part de l'acord polític, veig que vostè és una persona que llegeix molt la premsa d'aquest país i, per tant, deu haver vist, encara que no formi part de l'acord polític, que les discussions amb relació amb aquests dos annexos han arribat a la taula de negociacions tot just fa unes setmanes, concretament durant la ronda de negociació que es va celebrar a Brussel·les el passat dia 3 de maig. I, de fet, aquestes discussions continuaran en els propers mesos en les diferents rondes de negociació que tenim establertes, no?

I aquestes discussions, en definitiva, com vostè sap també, s'han iniciat sobre la base d'uns intercanvis previs entre les dues delegacions que ja havien permès identificar de manera general en el si del cabal de la Unió Europea, i concretament en aquests dos annexos que li he esmentat, doncs les possibles dificultats que hi podia haver. Que, de fet, majoritàriament, no hi ha dificultats majors per Andorra en el contingut d'aquests annexos, a excepció d'una directiva concreta, que és la Directiva 2004/38, concretament la que fa referència als drets dels ciutadans de la Unió a desplaçar-se. I en aquest sentit, nosaltres hem fet unes propostes d'adaptació d'aquesta directiva que són les que es recullen en el document de posició que Andorra ja va lliurar a la Unió Europea el març del 2020. I precisament això és el que ara nosaltres debatrem, el que serà objecte de debat a la taula de negociacions.

Cal dir que aquest document de posició també és un document de posició que nosaltres vam compartir amb els diferents actors polítics, econòmics i socials, de fet, en el marc d'un seminari que es va organitzar a iniciativa, precisament, de l'acord polític el 10 de maig del 2021, i en aquell seminari va quedar clar que tots compartíem i estàvem al darrere d'aquest document de posició, d'aquesta posició preliminar del Govern que, evidentment, ara, com no pot ser d'una altra manera, haurem de negociar amb el nostre interlocutor.

I de fet, nosaltres el que demanem o el que sol·licitem, o el que remarquem en el nostre document de posició, és que creiem que es pot trobar un encaix que sigui adequat i favorable pels interessos d'Andorra i pels interessos de la Unió Europea. Perquè plantegem un model de solució en matèria immigratòria o en matèria de control dels fluxos migratoris similar al que es va acordar amb Liechtenstein fa 27 anys en el marc de l'Acord de l'Espai Econòmic Europeu i que, de fet, des d'ençà, s'ha renovat aquest acord en diverses

ocasions. Creiem que aquest és un bon precedent i, a més a més, és un precedent inclòs en el dret de la Unió Europea. I creiem també que aquest precedent respon, a grans trets, a les necessitats que té Andorra pel que fa al manteniment dels procediments que permeten, com li deia, un control dels fluxos de moviments de persones per residir i treballar a Andorra.

Dit això, i li dic una vegada més, no s'ho prengui com una manca d'humilitat, sinó simplement com una opinió personal que a vegades pot discrepar de la seva forma de veure les coses. A mi em sembla perillós, per no utilitzar una altra paraula que potser li agradarà menys, pretendre, com fa vostè en la seva pregunta, establir un lligam directe entre circulació de persones i seguretat ciutadana. O voler plantejar la pregunta de manera que sembli que el control dels antecedents penals vinculat a les sol·licituds de residència són l'única raó del certament altíssim nivell de seguretat ciutadana que tenim al nostre país. Crec que és una visió esbiaixada i parcial. Perquè, evidentment, un control dels fluxos migratoris és un dels ingredients importants per tenir un alt nivell de seguretat ciutadana, però crec que hi ha molts altres factors al nostre país, més enllà d'un control sistemàtic dels antecedents penals, que fan que tinguem aquest alt nivell...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

...de seguretat ciutadana. Per exemple, la proximitat social i l'alt nivell de cohesió social que tenim a nivell intern, l'existència de dues fronteres físiques poc allunyades l'una de l'altra, n territori de reduïda dimensió, una policia ben dotada i ben formada. Crec que tots aquests elements també s'han d'afegir a altres elements com els que vostè esmenta en la seva pregunta quan parlem d'aquest alt nivell de seguretat ciutadana que estic convençut que tots i cadascun dels consellers d'aquesta cambra, i evidentment també el Govern, volem mantenir en el futur.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

El seu temps de rèplica, senyora Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Lamento que el seu discurs és molt buit de contingut, senyor cap de Govern. Seré molt directe. Permeti'm manifestar un cert neguit quan sento, per exemple, a la compareixença pública d'Afers Exteriors el senyor Landry Riba, el secretari d'Estat encarregat de la negociació de l'acord d'associació amb la UE, minut 23:31 del vídeo de la compareixença del 12 de maig, que s'està treballant sobre una eina tecnològica de processos d'afers

europèus d'un sistema de represa del cabal. Doncs no fem estudis d'impactes, tan demanats per alguns consellers d'aquesta cambra, a què vostè no li dona importància. Un estudi no és important per vostè. Però, en canvi, sí que s'està treballant una eina, com si l'acord fos validat. Doncs jo penso que comencem la casa per la teulada. I a mi em preocupa moltíssim, moltíssim. Jo demanaria pragmatisme. Vostè parla molt bé, amb unes frases maquíssimes, però clar, quan mirem què ha dit, el contingut és molt buit. Si mirem la compareixença pública, es parla molt de calendari, però bé, parlem de fons. Hem de parlar de fons.

Demanaria al Govern si està disposat d'una vegada a fer aquests estudis d'impactes, pros i contres, demanats pels consellers d'aquesta cambra. També demanaria de fixar línies vermelles perquè en qualsevol negociació, senyor cap de Govern, suposo que ha negociat molt en la seva vida, sempre s'ha de tenir unes línies vermelles i uns objectius. Sempre. Aquí no els veig. Som un país cosmopolita, amb cent nacionalitats diferents, amb un 50 per cent de la població que és estrangera. Tenim un país que viu en harmonia amb una alta seguretat ciutadana, una seguretat envejada per molts països, li asseguro. Li asseguro. Un país que, clar, té una seguretat ciutadana amb un grau molt elevat, per què? Perquè tenim una política d'immigració exemplar, senyor cap de Govern. Exemplar. Li asseguro que si fem saltar els filtres d'immigració, i això ja ho repeteixo des de l'any 2015, quan em vaig presentar a les eleccions generals. Sense filtres i sense les quotes d'immigració fixades en funció del mercat laboral, us asseguro que serà una altra Andorra. Serà una altra Andorra.

I a nivell de la piràmide de Maslow, i aquí acabo, senyora síndica, ja sabeu què són les necessitats físiques i el segon grau és la seguretat. És la seguretat. Som uns privilegiats i a vegades no en som conscients. Segons el que fem, tindrem un altre país. I molta gent la comparteix, aquesta visió.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Montaner.

Senyor, Espot. El seu temps de dúplica, endavant.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Miri, la veritat és que em quedo una mica sorprès que vostè a mi m'acusi de falta d'humilitat i després de l'explicació detallada que jo li he fet, vostè titlli la meva intervenció d'una intervenció buida de contingut. Pot ser que no la comparteixi. Pot ser que no hi estigui d'acord, pot ser que discrepi d'algun dels elements que jo li hagi pogut dir, però crec, només veient la cara de la senyora síndica que ja estaven mirant a veure si acabava, perquè efectivament, sempre em passo el temps reglamentari, jo crec que «buida de contingut» no seria el qualificatiu just amb relació a la meva intervenció.

Dit això, i anant a les qüestions més importants, perquè hem passat... *on a sauté du coq a l'âne*, com diuen en francès. Hem passat de la política immigratòria, als estudis d'impacte,

a l'eina informàtica de represa del cabal, a les línies vermelles... Bé. Jo intentaré respondre-li amb concreció i, per tant, no de forma buida de contingut, a totes i cadascuna de les qüestions que vostè esmenta.

No és veritat. No és veritat que no es facin ni es vulguin fer estudis d'impacte. Jo entenc i puc comprendre que com que vostè no forma part de l'acord polític, potser hi ha una part de tot plegat o de la informació que no en disposa de forma suficientment actualitzada. Però justament s'acaba d'encomanar al Centre d'Estudis Europeus la realització, a demanda precisament de l'acord polític, no d'alguns consellers d'aquesta cambra, tots els que van subscriure l'acord polític, per tant, tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra i el mateix Govern ja van estar d'acord que era necessari elaborar aquests estudis d'impacte. I justament ara s'acaba d'encomanar al Centre d'Estudis Europeus la realització d'aquests estudis d'impacte.

Això és perfectament compatible amb el fet —i, de fet, quan es va crear la Secretaria d'Estat d'Afers Europeus, ja es va dir que es creava o que un dels comesos de la Secretaria d'Estat era aquest— d'anar preparant l'administració, tant des d'un punt de vista logístic, com des d'un punt de vista dels recursos humans, a la implementació de l'acord d'associació. Això no és faltar al respecte a ningú. Això és ser previsor i responsable. Perquè el que no podem fer és negociar l'acord d'associació, signar-lo, ratificar-lo si al final la ciutadania majoritàriament refrena el seu contingut i, al dia següent, trobar-nos que no disposem ni d'eines informàtiques ni de persones per poder procedir a la implementació del cabal comunitari. Per tant, des d'aquest punt de vista, a mi em sembla que el que està fent, o el que va anunciar el secretari d'Estat, no només fa honor al compromís assumit inicialment amb la creació de la Secretaria d'Estat d'Afers Europeus, sinó que a més a més, és una cosa absolutament necessària i que s'inscriu en una política previsorà.

Parla de la necessitat de fixar línies vermelles. Miri, en podem dir línies vermelles o en podem dir posicions fermes. Però és que això és el que és el document de posició que li he esmentat. Jo no sé si vostè se l'ha llegit, aquest document de posició, però aquest document de posició diu molt clarament quins són els aspectes d'aquesta directiva que li he esmentat que, per Andorra, presenten dificultats.

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Espot, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Acabo.

I quins són els anhels d'Andorra respecte de les adaptacions que exigeix aquesta directiva. I precisament un dels anhels o de les demandes és el manteniment del sistema de quotes d'immigració. Per tant, no vingui aquí a fer creure a la gent que aquest Govern ha renunciat amb la negociació de l'acord d'associació al manteniment del control dels fluxos migratoris a través d'un sistema de quotes d'immigració. Perquè precisament el document de posició el que diu és que volem mantenir les nostres quotes d'immigració. Potser ho haurem de fer en uns termes o amb uns matisos diferents als actuals? Potser sí, ja ho veurem. Encara no

hem començat a negociar. Però, en tot cas la nostra posició inicial, és absolutament diàfana i clara, en aquest sentit. Espero haver resolt els seus dubtes.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Cap de Govern.

Desitja fer repreguntes, senyora Montaner? Primera repregunta.

La Sra. Carine Montaner:

Sí. Senyor Cap de Govern, jo li parlo de quotes, de filtres, de la política d'immigració que tenim. Que això es podria defensar perfectament a nivell de la Unió Europea. Per què? Per què tenim 50 per cent de la població estrangera. Som petits. Parlem sempre d'especificitats, especificitats. La pregunta és: si jo, inclús a la legislatura passada, a una conferència organitzada per la senyora ministra Ubach, amb els assessors, al final de la legislatura, quan jo havia fet la mateixa pregunta. La Unió Europea ens deixaria tenir els filtres d'immigració, antecedents penals, etcètera? Clar, no ho van contestar públicament. I jo, com que hi insisteixo molt, em coneixeu, vaig anar després de la conferència a tornar a fer la pregunta. I la resposta va ser que clar, normalment això no va en la línia de la Unió Europea. Doncs la meua pregunta és molt clara. Línia vermella vol dir ens aixequem de la taula si no accepten que nosaltres conservem els nostres filtres i les nostres quotes? El Govern s'aixeca de la taula de negociació o no?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Montaner.

Senyor cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Si, bé, és que jo crec que aquesta pregunta és absolutament prematura perquè, com he dit abans, tot just ara comencem la negociació. Però en tot cas, el que sí que li puc dir és que aquest Govern no s'aixeca de cap taula de negociació. Aquest Govern és un Govern seriós. I negociarà fins al final de la millor manera que sap, de manera justificada, raonada i amb el convenciment que sempre que hem negociat amb la Unió Europea, sempre hem trobat un encaix favorable a la Unió Europea, però sobretot favorable a Andorra.

Les negociacions són difícils, senyora Montaner, però es necessita molta cintura. I sobretot, el que es necessita és anar molt informat, perquè els nostres interlocutors, si em permet, no són uns aprenents. Són persones que estan molt acostumades a negociar i que quan sol·licitem alguna cosa hem de justificar per què ho sol·licitem, no amb discursos, diguem, prefabricats, si em permet —i no estic dient que vostè els faci, eh?—, sinó que quan justifiquem que nosaltres volem mantenir el control dels nostres fluxos d'immigració, hem

de dir per què ho sol·licitem. Quines raons objectives, quantitatives, numèriques justifiquen el manteniment del control d'aquests fluxos migratoris. I això és el que estem fent.

Nosaltres anem a la taula de negociació amb documents de posició com el que havia esmentat, que jo la convido que el pugui consultar perquè veurà que la posició del Govern i dels grups parlamentaris que formen part de l'acord polític va en la línia del que vostè demana, tot i que, explicat d'una forma, diguem, menys crua, si m'ho permet. Però nosaltres érem allà amb documents ben elaborats, amb dades numèriques, amb dades estadístiques i amb tota una sèrie d'arguments de pes, no de, diguem, desideratums basats sobre un suposat sentimentalisme o nostàlgia del passat, no. Sobre la base de necessitats objectives. I crec que sempre que hem fet aquesta feina ha pagat. Va pagar en matèria de lliure circulació de mercaderies, on vam obtenir una de les transitòries més llargues que la Unió Europea ha donat a un país tercer per assolir la unió duanera plena. Set anys. Ha pagat de moment en matèria d'aigua, cada any...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

...del nostre operador públic exclusiu en matèria d'electricitat.

També fent referència i buscant precedents en el dret de la Unió Europea i per tant, estem convençuts que, en matèria de lliure circulació de persones, també serem capaços d'obtenir una solució que sigui absolutament satisfactòria, sobretot perquè sabem i tenim el convenciment que hi ha altres països que ja ho han obtingut amb anterioritat i que, per tant, està inscrit en el dret de la Unió Europea, particularment en el cas de l'Espai Econòmic Europeu, la possibilitat de mantenir quotes d'immigració.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor cap de Govern.

Desitja repreguntar, senyora Montaner? Ja està?

Doncs no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Que tinguin una bona tarda.

(Són les 17.50 h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 26 de maig del 2022

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Roger Padreny Carmona, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 de maig del 2022, relativa **al projecte del recinte multifuncional**, amb la declaració d'urgència, (Reg. Núm. 449).
2. Preguntes amb resposta oral del Govern presentades pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de maig del 2022, relatives **als pagaments a proveïdors per part de Govern**, (E-422-2022).
3. Preguntes amb resposta oral del Govern presentades pel M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de maig del 2022, relatives **a les empreses que han fet fallida i no han retornat els crèdits tous atorgats per Govern**, (E-423-2022).
4. Preguntes amb resposta oral del Govern presentades pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de maig del 2022, relatives **al Decret 193/2022, de l'11 de maig del 2022 relatiu a les mesures excepcionals per fer front a l'increment dels preus dels hidrocarburs i de modificació del Reglament d'impostos especials, del 27 de maig del 2010, i de la seva modificació del 5 de desembre del 2018**, (E-424-2022).
5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general no adscrita, per escrit de data 17 de maig del 2022, relativa **a l'anunci del copríncep Macron sobre l'Acord amb la UE**, (E-426-2022).
6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general no adscrita, per escrit de data 17 de maig del 2022, relativa **a la lliure circulació de les persones**, (E-427-2022).

Diari de Sessions del Consell General

Carrer de la Vall, 9-13 – AD500 Andorra la Vella – Principat d'Andorra – Tel. (376) 877877 – www.consellgeneral.ad

Dipòsit legal: AND.342-2021